

Note... *Note...*

Nr. 2

Aprilie, 2014

**COLEGIUL TEHNIC DE POȘTĂ ȘI TELECOMUNICAȚII
GH. AIRINEI, BUCUREȘTI**

ISSN 2286 - 2811

ISSN-L 2286 - 2811

"A CUNOAȘTE. A IUBI.
ÎNCĂ-O DATĂ, IAR ȘI IARĂ,
A CUNOAȘTE-NSEAMNĂ IARNĂ,
A IUBI E PRIMĂVARĂ."

LUCIAN BLAGA

CRONICILE ADOLESCENTULUI

CRONICILE ADOLESCENTULUI

Lector în fabulă/ adolescența

Ruxandra Cesereanu

Năravuri românești. Texte de atitudine

Iași, Polirom, 2007, 235 p.

Absoventă a Facultății de Litere din Cluj, Ruxandra Cesereanu a publicat împreună cu studenții săi de la Jurnalism volume experimentale conținând reportaje sociale și eseuri de mentalitate. Textele reunite sub titlul *Năravuri românești. Texte de atitudine* au fost publicate în principal în revista *22*, dar și în *Cotidianul*, *România liberă*, *Suplimentul de cultură* sau *Cuvântul*, în perioada 2003-2006. Stilul pamfletar al autoarei din acest volum este confirmat și de cărțile *Imaginarul violent al românilor* sau *T(z)ara noastră. Stereotipii și prejudecăți*.

Organizată în patru părți cu titluri sugestive, *Afacerea Dosariada și alte chestiuni*, *Din fauna și flora României postcomuniste*, *Portete de insectar*, *Etică și memorie*, *Româniile*, cartea conține observații asupra societății postcomuniste de dureroasă actualitate. Prima parte este o critică a clasei politice și a societății în ansamblu, inclusiv al clericilor (*Moartea unei călugărițe*, *Certuri popești la nivel înalt*, *Proclamația de la Timișoara și legea lustrăției*), pe care autoarea le reunește sub sintagma „golănia după 15 ani”.

Partea doua este un pamflet cu note de umor, în care sunt realizate portrete ale României de după Revoluție: licheaua, lingăul, impostorul, furunculul, animalul, vaca blondă. Reținem, pentru savoarea cititorului, câteva detalii din aceste schițe caracterologice: „aproape mereu cu surâsul pe buze, slugarnică în fața celor puternici, tiranică, în schimb, cu cei de la care nu are nimic de câștigat” (licheaua); „plăcerea impostorului, oricare ar fi el, este să pozeze, să păstreze aparențele, să amăgească, să inducă în eroare”.

În cea de-a treia parte, scriitoarea scoate la iveală o crimă a istoriei- linșarea intelectualilor (prin mărturiile lui Nicolae Mărgineanu despre Gulagul românesc). Memoria care i-ar face pe tineri mai receptivi (la faptele istorie) ar fi cea a rezistenței, în opinia autoarei. Există nu numai o memorie a suferinței, ci și una a rezistenței, a supraviețuirii, suport pentru „memoria etică”.

Ultima parte prezintă diversele fațete ale României: mahalaua România (lingvistică, politică, vestimentară, arhitecturală, socială etc.), dar și o „ultimă Românie”, cea care ne definește pe noi ca români. Dar problema „patriotismului” nu este tratată în termenii uzitați, ci ca o atitudine rațională, asumată: „Pentru mine,

patriot este mai cu seamă cel care vede viciile sale și încearcă să le corecteze cu scalpul unui chirurg etic."

Va invităm la lectură!

Ana Maria Andreian, Carmen Dorobanțu, IX D

Prof. coord. Mara Manta

Eric-Emmanuel Schmitt

Copilul lui Noe

București, Editura Humanitas, 2008, 182 p.

„Din tenebrele Holocaustului, Eric-Emmanuel Schmitt a reușit să extragă o poveste luminoasă, plină de speranță” (Le Soir).

Eric-Emmanuel Schmitt a debutat în 1991, cu o piesă de teatru, „Noaptea la Valognes”, urmată de „Vizitatorul”, care îi aduce trei premii Molière. Are succes și cu romanele, volumele care alcătuiesc „Ciclul invizibilului”- *Milarepa, Domnul Ibrahim și florile din Coran și Oscar și Tanti Roz*, precum și *Copilul lui Noe* au avut succes în multe țări. În 2000 a primit titlul de Chevalier des Arts et des Lettres.

În Belgia anulului 1942, când Cel de-al Doilea Război Mondial nu se terminase, căutându-și învingătorii, evreii sunt siliți să se ascundă sau să fugă pentru a scăpa de lagărul nazist. Încercările disperate ale părinților de a-și salva copiii capătă forma deznădăjirii și a negării identității. Micuțul Joseph trebuie să se ascundă pentru a scăpa de teroarea originii lui. El învață să uite, să își nege identitatea, amintirile și chiar familia. Este ascuns la un internat catolic, condus de preotul Pons, omul care îl ajută pe copil să nu-și piardă credința în viitor și nici speranța. Pentru copil, este o experiență fascinantă, care presupune două aspecte: ziua studiază la biserica catolică, iar noaptea, într-o sinagogă făcută special de către părintele Pons, studiază Tora și Cabala.

Asemenea lui Noe, părintele salvează oamenii din fața ororilor Istoriei, făcând pentru Joseph o Arcă spirituală. După regăsirea părinților și o perioadă de dezechilibru spiritual (când micuțul fuge de acasă și vrea să devină catolic), își dă seama de adevărata sa identitate și de menirea lui. Va deveni, la rândul lui, un Noe, un salvator al spiritualității: „Am ridicat de pe jos o kippa și un șal palestinian. Am vârât-o pe una în buzunarul drept, pe celălalt în buzunarul stâng ... Încep o colecție”. O lectură impresionantă despre efectele catastrofale ale Istoriei și despre lupta pentru supraviețuire.

Ștefania Petruș, XI A

Prof. coord. Mara Manta

OSCAR WILDE ȘI IMPORTANȚA DE A FI ONEST

Literatura victoriană târzie ni l-a dat pe Oscar Wilde (1854-1900), care a reușit în numai 46 de ani de viață să urce pe culmile consacării scriitoricești datorită operei sale - poezie, roman și teatru - pline de viață, de personaje memorabile și de satiră la adresa societății din care făcea parte.

Importanța de a fi onest (1895), "o comedie obișnuită pentru oameni serioși", cum o numește chiar autorul în subtitlul piesei, este a doua cea mai cunoscută, citată și îndrăgită dintre operele sale, pentru modul în care pune sub semnul întrebării instituții, valori morale și clișee sociale de la mijlocul epocii victoriene și pentru replicile pline de umor care scot în evidență frivolitatea și snobismul personajelor decupate din societatea londoneză de la sfârșit de secol al XIX-lea.

Subiectul

Jack Worthing este un tânăr de origine aristocrată care, dintr-o greșală a guvernantei, este abandonat într-o valiză într-o gară din Londra, fiind apoi găsit de un gentleman bun la suflet, Thomas Cardew, care la moartea sa îi lasă nu numai averea, ci și grija nepoatei sale, drăguța domnișoară Cecily Cardew, care trăiește în conacul de la țară al familiei împreună cu guvernanta ei, domnișoara Prism.

Pentru a scăpa de viața la țară, Jack inventează un frate, Ernest, care locuiește la oraș și a cărui identitate o preia de câte ori dorește să se bucure de libertate și tinerețe, fără ca imaginea sa să aibă de suferit. În acest context, Jack îl cunoaște pe Algernon Moncrieff, tânăr de familie bună care are o singură ocupație - să hoinărească - sub pretextul de a vizita un prieten invalid inexistent, pe nume Bunbury, și se îndrăgostește de verișoara lui Algernon, Gwendolen, cu care ar dori să se căsătorească dacă mama acesteia, Lady Bracknell, ar putea trece cu vederea originea obscură a pretendentului.

Norocul îi surâde însă domnului Worthing când Algernon o cunoaște pe domnișoara Cecily Cardew, printr-un nou concurs de împrejurări comice, și se îndrăgostește de aceasta sub falsa identitate a lui Ernest, fratele inexistent al lui Jack. Fiind tutorele tinerei domnișoare, Jack se opune dorinței lui Algy de a se căsători cu Cecily până când Lady Bracknell își va da acordul la căsătoria sa cu Gwendolen, iar întâlnirea respectabilei Lady Bracknell cu domnișoara Prism, guvernanta distrată care a lăsat un copil într-o geantă la gara Victoria, încheie

piesa cu dezvăluirea adevăratei identități a lui Jack – fiul surorii doamnei Bracknell, nepotul acesteia și fratele mai mare al lui Algy, rezolvând astfel problema originii sale sociale, care ar fi putut împiedica fericirea nu doar a doi îndrăgostiți, ci a patru tineri, precum și problema numelui Ernest, pe care toată lumea îl consideră dezirabil și pe care, aparent, Jack îl deținuse toată viața fără a fi știut acest lucru.

Piesa ironizează în mod repetat concepțiile și tradițiile societății londoneze în legătură cu subiecte serioase precum căsătoria, dragostea sau statutul social. Este importantă originea și averea unei persoane, în detrimentul caracterului acesteia, iar accentul este pus pe amănunte fără valoare care sunt transformate în detalii esențiale pentru existența personajelor. Pentru a scoate și mai mult la suprafață ignoranța, ipocrizia, lipsa de contur și caracterul slab al omului epocii victoriene, Wilde creează personaje care trec ușor și, de multe ori, abrupt de la o atitudine la alta, de la o stare sau o judecată la alta.

Lady Bracknell are criterii bizare de selecție a pretendenților la mâna fiicei sale, putând trece cu vederea orice viciu, dar nu și lipsa unei familii; Algernon este imaginea perfectă a tânărului iresponsabil de familie "bună", capabil să inventeze un prieten invalid doar pentru a scăpa de obligațiile de familie; Jack este dovada frustrărilor pe care le produce o societate care prețuiește mai mult imaginea și mai puțin substanța, iar Gwendolen și Cecily nu sunt altceva decât rezultatul educației superficiale a unor adulți care au ca singură preocupare să urce pe scara ierarhiei sociale.

Pentru a pune în scenă *Importanța de a fi onest* în cadrul activităților extra-școlare din săptămâna "Școala altfel: Să știi mai multe, să fii mai bun", în lipsa unei traduceri oficiale, a fost realizată o selecție pornind de la textul în engleză, iar părțile selectate au fost traduse în română cu ajutorul elevilor clasei a 11-a F, care au și interpretat rolurile, alături de colegii lor de la clasa a 12-a E și a 9-a A seral.

Alexandra Spânu, 11F (Lady Bracknell)
Raluca Lupa, 11F (Hon. Gwendolen Fairfax)
Andreea Ducu, 11F (Cecily Cardew)
Emilia Dima, 12E (Miss Prism, Governess)
Mircea Balomirean, 9As (John Worthing, Jack)
Ionuț Diț, 11F (Algernon Moncrieff)
Ștefan Dinică, 12E (Rev. Canon Chasuble)
Cătălin Nuță, 11F (Lane, Manservant)
Cristian Cerbu, 11F (Merriman, Butler)
Prof. Gabriela Ilie

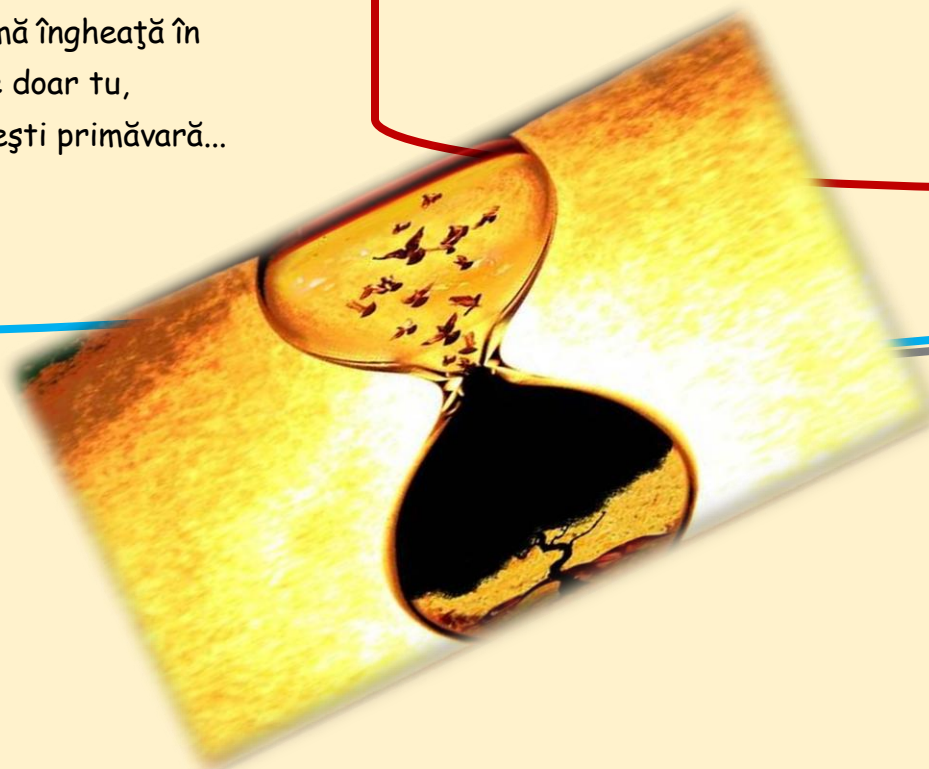
Atelier de creație

Amintire

Te privesc printre gânduri de
amintire
și aud vocea ta strigându-mă,
răpindu-mă...de nicăieri...
timpul mă soarbe și exist
doar prin tine dincolo de
mine....
Ninge cu fiori de amintire...
E primăvară...
Sar flori din mine...petale
grele mă apasă...
vocile nopții mă îngheață în
timpul în care doar tu,
iubirea mea, ești primăvară...

Închid ochii să-mi uit durerea
și-atunci...
amintirile dau năvală...îți simt
privirea caldă.
Buzele tale mă ating...
Mâinile tale îmi îmbrățișează
dorul...
freamătul șoptelor mă amețește...
și mă pierd...
dincolo de mine...
în primăvară...

ILINCA U.

MĂȘTILE...

Lumea e un teatru în care
suntem aruncați
fără să ne cunoaștem rolul.
Încercăm diverse măști prin care
zâmbetul să ascundă
tristetea, iar râsul disperarea.
Simulăm fericirea, uitând să fim fericiți...
Jucăm și ne jucăm cu sentimente,
iar, la final, în loc de aplauze, ne trezim...
singuri...
Ne privim îngroziți pentru că
nu știm cine suntem
și ce mască să purtăm...
E o altă piesă, un rol ce nu l-am vrut...

ILINCA U.

PRIMĂVARA

E primăvară...
Florile-mi picură în suflet
dulci amintiri. Cerul mă strânge,
Norii mă poartă spre tine...
Tu ești?...mă pierd în
albastrul infinit al durerii
pentru că tu ești cer,
tu ești aer,
ești floarea ce-și trezește
mireasma la strigătul meu mut...
tu ești eu,
iar eu sunt...
amintire...
ILINCA U.

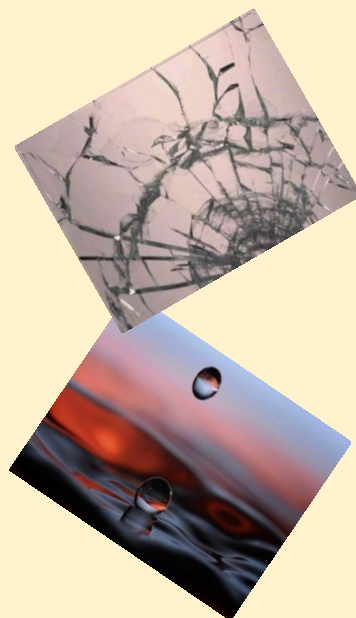

Aștept...
Caut...
Visez...
Sper...
Obosesc...
Aștept și nu știu ce aștept,
caut și nu știu ce caut,
visez și nu știu că visez,
sper și nu știu ce să sper...
Și-apoi obosesc...
așteptând
căutând...
visând...
sperând...

ILINCA U.

STUPID...

Stupiditatea unei felii de trecut m-a făcut
să mă închid...
pentru o fărâmbă de secundă
într-o sală de oglinzi deformatoare,
și am văzut atunci ...
artificialitatea grotescă a unor imagini,
care au despicat ușor fâșii de carne din amintirea mea
dureros...
pentru că am pierdut infinitul clipei
lângă tine...
și am ratat să mă învâluie în aerul cald pe care îl expiri
și să mă bălăcesc în picăturile de diamant cu care mă mângâie
ușor...

PANTOMIMUS

PUNCTUL

Când cerul va înceta să mai spele pământul,
cu ploi, ninsori, furtuni și raze de soare,
Și noaptea va obosi să urmărească ziua
Iar ziua nu se va mai feri din...
fața nopții,
Când râurile se vor complăce în băltire
Iar timpul se va opri în loc,
Când din bătălia haosului cu ordinea
va înceta să se mai nască frumosul,
Eu voi reclădi totul
Pentru că dragostea ta va fi "punctul" meu!

PANTOMIMUS

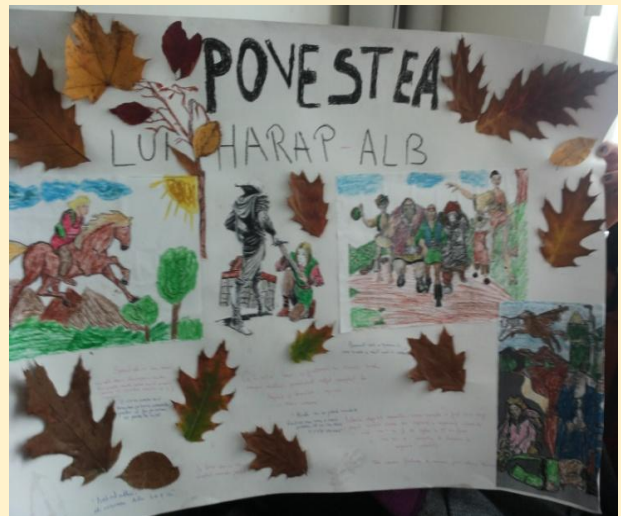

UN ALT FINAL...

Harap Alb se află acum căzut la picioarele prințesei, iar Spânul râdea cu o poftă înspăimântătoare. Deodată, privirea îi se îndreptă asupra calului și îl transformă din nou în ceea ce fusese înainte de a mânca jăratec. Prințesa era îngrozită, lacrimile îi ardeau obraji, era neputincioasă în fața Spânului.

- O să arzi în iad! îi zise aceasta cu o privire resemnată.

Cele 2 pocaluri din fața sa erau pline cu apă vie și apă moartă. Unul îi putea oferi viața veșnică, iar celălalt îi aducea moartea într-o clipă. Ridică pocalul cu apă moartă și bău fără ezitare, apoi se așeză lângă Harap-Alb ținându-i mâna într-una ei și închise ochii. Spânul era contrariat, nu știa ce ar trebui să simtă deoarece o dorise pe prințesă, dar suferința și durerea

celorlalți îi făceau plăcere, așa că zise pe un ton indiferent:

- Va să zică ai ales iubirea-n moarte, nici n-ai fi fost demnă să-mi fii soție!
Acum tot regatul se afla sub stăpânirea acestuia, oamenii erau asupriți, lumina, zâmbetele, fericirea erau doar amintiri. Răul este lipsa binelui, așa cum întunericul este lipsa luminii.

Ana-Maria Tudor
Andreea Toma
Ioana Drăghici
Prof. Oana
Munteanu

Timpul mitic românesc

Timpul mitic românesc

„Sărbătoarea este o regenerare a ființei
prin regenerarea timpului.”
(Mircea Eliade)

BUCATE DE ETNOGASTRONOMIE ROMÂNEASCĂ

Dincolo de calendarele oficiale, există, în cultura românească cea mai veche, **CALENDARUL POPULAR**, care indică, prin datele sărbătorilor și obiceiurilor, timpul optim pentru arat și semănat, pentru formarea și desfacerea turmelor, pentru urcarea și coborârea oilor de la munte, zilele favorabile sau obligatorii anumitor ritualuri gastronomice sau culegerii plantelor de leac, pentru peștit și logodit, pentru pomenirea moșilor și strămoșilor, pentru aflarea ursitei.

Calendarul Popular se bazează pe orologii cosmice de mare precizie. Cele mai multe sărbători, ceremonii, prilejuri de mari ospete, ritualuri și obiceiuri populare au fost suprapuse peste ciclurile vieții animalelor, păsărilor, reptilelor și plantelor: Nunta Urzicilor este ziua când înfloresc urzicile și nu mai sunt bune de mâncat;

Sânzienele sau Drăgaica este ziua când înfloresc plantele cu același nume, indicând ziua cea mai lungă a anului când se culeg ierburile de leac; Împuiatul Urșilor sau Macavei marchează perioada de împerechere a urșilor; Nunta Oilor sau Năpustitul Berbecilor este ziua când se amestecă berbecii cu oile în vederea împerecherii; la Ziua șarpelui, șerpilor, salamandrele și șopârlele se retrag să ierneze în adăposturile lor subpământene; la Filipii de Toamnă începe împerecherea lupilor etc.

În Calendarul Popular există, de asemenea, mai mult sau mai puțin conservate, multe ceremonii antice precreștine dintre care unele au fost asimilate de creștinismul carpatic (Crăciunul de exemplu). Astfel, Calendarul Popular dă - în cadrul unor sărbători și obiceiuri arhaice - măsura vechimii și a dramatismului bucătăriei românești, a tradițiilor sale rituale și sacre. Deși obiceiurile românești aveau o structură unitară pe tot teritoriul nostru folcloric, în viața folclorică tradițională fiecare ținut, „fiecare loc avea moduri proprii de a se exprima prin obiceiuri.” Pe lângă această împărțire zonală mai există desigur și cea bazată pe practicile materiale ale diferitelor comunități. „În colectivitățile tradiționale, obiceiurile dădeau un ritm propriu vieții. Respectarea lor, practicarea lor după

rânduiala îndătinată a primii vieții colective, familiei și, în general, vieții sociale a satului o anumită cadență. În perioada muncilor agricole ele stabileau un echilibru între muncă și odihnă, prin etapele care marcau sfârșitul anumitor munci și pregătirea pentru altele. Chiar în timpul unei zile de lucru, la coasă și la seceră, se respecta cu multă rigoare prânzul mic și prânzul mare, odihna de după prânzul mare la care se cântă și se spun povești și cina.”

Abundența ospetelor și petrecerilor din care nu lipsesc excesele de mâncare și băutură, cuvintele și expresiile licențioase, jocurile cu măști, dansurile rituale (Perinița) sunt supraviețuiri ale unor orgii antice, specifice marilor sărbători ale timpului.

Vechimea și suprapunerea sărbătorilor creștine peste cele precreștine, a celor greco-romane și orientale peste cele autohtone, geto-dace, au dat naștere unei realități spirituale unice în Europa, greu de disociat astăzi în elementele care au clădit-o de-a lungul mileniilor.

Fie ei în Ardeal, în Valahia sau în Moldova, fie ei Apuseni, Răsăriteni ori Meridionali, Carpații românești miros duos și istoric a aceleași găтели și fierturi, a același ceaun afumat pe pirostrii de piatră, plecând de la mămăliga cu sarmale, mâncare națională celebră a României, și de la ciorbele simple, cu jintiță și zer, de la sfârâiala cea mai banală, și ajungând până la sofisticatele și împovăratele cu de toate balmoșuri și bulzuri.

Bibliografie:

Ghinoiu, Ion - *Obiceiuri populare de peste an*, Editura Fundației Culturale Române, București, 1997

Pop, Mihai - *Obiceiuri populare românești*, Editura Univers, 1999

Roman, Radu Anton - *Bucure, vinuri și obiceiuri românești*, Ed. Paideia, București

**CATEDRA DE LIMBA ȘI
LITERATURA
ROMÂNĂ**

PAȘTELE

Cuvântul Paști este de origine evreiască (Pesah = trecere, moștenit de evrei de la egipteni, dar în limba română provine din forma bizantino-latină Paschae).

Pentru evrei, Paștele este sărbătoarea ce amintește de trecerea prin Marea Roșie, din robia egipteană și călătoria timp de 40 de ani pentru a ajunge în Canaan.

Pentru creștini, Paștele amintește de patimile, moartea și învierea Domnului Hristos, fiind sărbătorită încă din epoca apostolică.

Dintre toate minunile săvârșite de Mântuitorul nostru Iisus Hristos, cea mai mare și mai puternică o reprezintă propria înviere, minune care reprezintă totodată piatra de temelie a creștinismului. Învierea Mântuitorului reprezintă și garanția învierii morților.

Sfântul Apostol Pavel spunea "Iar dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică și credința voastră" I Corinteni 15, 14. Sfintele Paști sau Învierea Domnului este sărbătoarea trecerii omului din moarte la viață, astfel efemerul devine veșnicie, moartea devine viață.

"Hristos a înviat din morți,
Cu moartea pe moarte călcând,
Și celor din morminte viață dăruindu-le!"

TROPARUL PRAZNICULUI SFINTEI ÎNVIERI.

Învățătura Sfintei Biserici despre învierea morților este cuprinsă în articolele XI-XII din Simbolul Credinței "Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie".

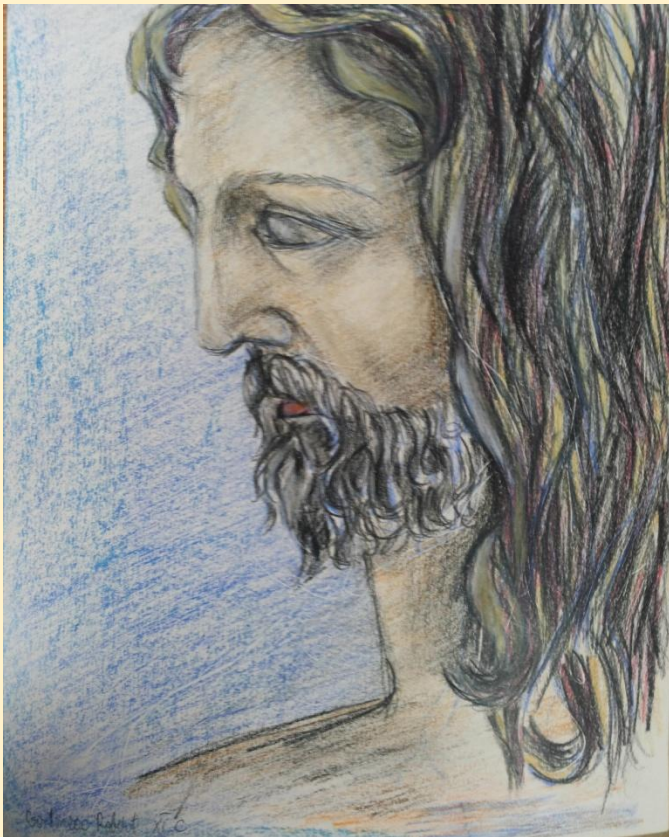
Părintele Dumitru Stăniloae învață "Când zicem cu credință Hristos a înviat!" afirmăm implicit "Noi toți vom învia!", cuvinte care sintetizează credința sufletelor noastre în Dumnezeu.

Să păstrăm în suflete lumina Învierii Mântuitorului, iar viața noastră să fie dovada vie a lucrării mântuitoare a lui Hristos în lume.

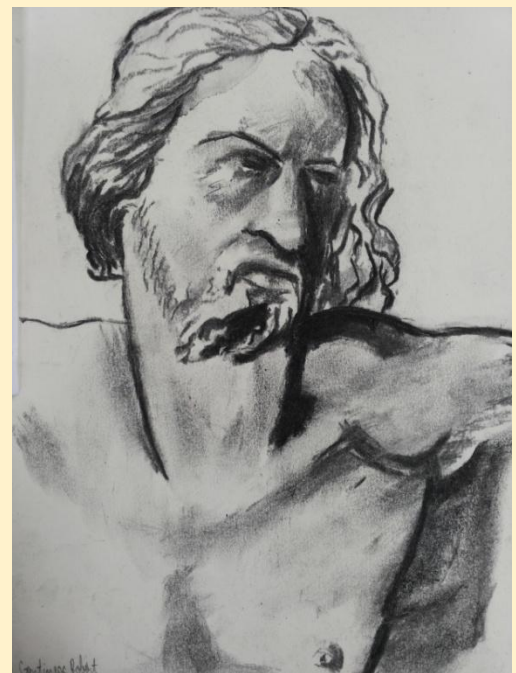
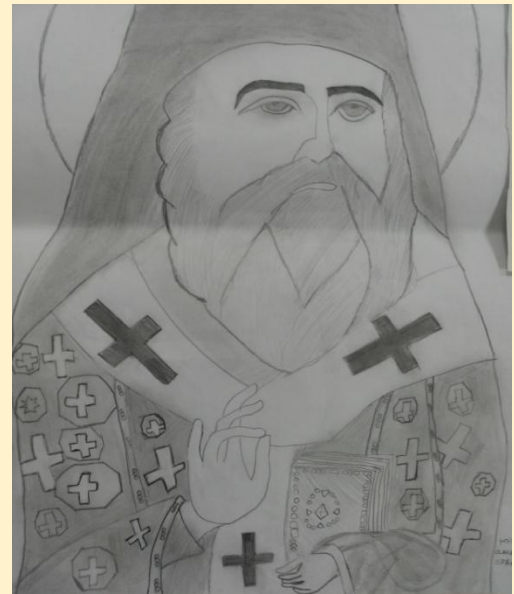
Să ne bucurăm de aceasta sfântă sărbătoare și să rugăm pe bunul Dumnezeu să dăruiască sufletelor noastre pace, sănătate și împliniri.

Hristos a înviat!

Prof. Radu Cătălin

Jurnal de călătorie

Jurnal de călătorie

Călătorie în Japonia

Am plecat împreună cu familia mea în Japonia, în vizită la mătușa, unchiul și cei doi verișori.

București-Helsinki-Tokyo. După o escală obositoare de șapte ore în Helsinki am plecat spre Tokyo. Ieșirea din aeroport a fost cel mai frumos sentiment pe care îl trăisem în ultimele douăzeci și patru de ore. În aeroport ne așteptau toți cu lacrimi în ochi, o revedere după aproape un an. Au urmat rânduri întregi de îmbrățișări și pupici după care am plecat împreună să luăm cina la un restaurant tradițional unde am rămas uimiți de felurile de mâncare servite de domnișoare în costume tradiționale.

După cele douăzeci și patru de ore petrecute prin aeroporturi și avioane, ziua era pe cale să se sfârșească, iar noi, extenuați, am mers să ne odihnim. Noaptea a trecut ca fulgerul, după care am plecat dis-de-dimineață să explorăm renumitul oraș Tokyo, plin de zgârie-nori, cu zone comerciale imense, cu multe parcuri, spații verzi și tot felul de restaurante. Am vizitat Muzeul Național de Istorie, apoi am mers la un templu shintoist dedicat împăratului Meiji și soției sale Shoken, numit Meiji Jingu, unde mătușa mea a încercat să ne explice istoria templului. Spre seară am pornit la drum spre orașelul dintre munți numit Takayama unde locuia mătușa mea, un drum foarte lung de aproximativ 600 km, dar totuși plăcut. Timpul a trecut ca vântul și iată-ne ajunși în casa care avea să ne fie cămin în următoarele patru săptămâni.

Prima săptămână am petrecut-o în acest micuț orașel plin de mister și cu o istorie impresionantă, rupt de lume, izolat în munți. Takayama este un oraș total diferit de Tokyo. Agitația și aglomerația care ne-a întâmpinat când am ajuns în Japonia se schimbase total într-o liniște măgulitoare și o pace divină. Zilele petrecute în ospitalitatea și bunătatea acestui oraș și locuitorilor săi decurgeau

liniștitor cu plimbări lungi, vizitând și explorând toate locurile în care era imprimată toată istoria orașului. Serile erau pline de fericire și veselie, jucam Jenga, cărți, ascultam muzică românească, râdeam și povesteam întâmplări din viața noastră. În unele seri ieșeam în orașelul plin de lumini, îmbibat în liniștea cutremurătoare și se auzea în imaginația noastră murmurul luptătorilor care au murit pentru țara lor.

În celelalte trei săptămâni am făcut multe excursii și toate locurile pe care le-am văzut în această călătorie m-au făcut să îmi dau seama că sunt într-o altă lume, altă civilizație iar acum sufletul mi-e încă plin de amintiri dragi și de speranța că mă voi întoarce în această țară minunată.

CĂTĂLINA FLOREA, XI F

Prof. Mădălina Bondoc

Jurnal de călătorie - Anglia

Deși a trecut ceva timp de atunci, încă îmi mai pot aminti acele momente de parcă s-ar fi întâmplat ieri. Călătoria mea spre minunta țară a Angliei a început astfel...

M-am pregătit cu o săptămână înainte de plecare, făcându-mi bagajele și planurile de vacanță. Bineînțeles că părinții mei au fost cei care au plănuit totul cu mult înainte. După o săptămână de așteptări, a urmat ziua cea mare: plecarea spre Londra... Am mers cu toții la aeroportul Otopeni și după ce am trecut de vamă am ajuns în mașina care ne ducea spre avion. Eram fascinată pentru că era prima dată când plecam din țară. Îmi amintesc emoția primei călătorii cu avionul, simțeam cum mă înalț ... mă uitam pe fereastră și aeroportul se făcea din ce în ce mai mic, iar când avionul a intrat în nori, deodată ... totul a devenit alb ca o mare de zăpadă.

După trei ore de zbor, în sfârșit am ajuns la Londra. Ne-am întâlnit cu mătușa mea, iar revederea a fost plină de emoție.

Am vizitat multe locuri, însă prima dată ne-am îndreptat spre centrul Londrei unde am văzut Big Ben-ul, Ochiul-Londrei, London-Bridge și ne-am plimbat în parcul de lângă Râul Tamisa.

Fascinant mi s-a părut Muzeul de ceară Maddame Tussaud. Eu eram cea mai încântată de vizitarea muzeului deoarece eram nerăbdătoare să pozez lângă figurile de ceară ale celor din Marvel și lângă motocicletă din filmul Ghost Rider. Am făcut poze cu diferiți actori și cântăreți. Acea zi a fost memorabilă.

Când vacanța mea era pe sfârșite și mai aveam doar câteva zile, ne-am făcut timp să vizităm Palatul Parlamentului din Londra unde am văzut minunatul tron al Reginei făcut din aur și decorat cu diamante și am auzit ceasul Big Ben cântând, iar apoi am vizitat palatul Buckingham.

Această vacanță a fost de vis, am văzut locuri noi, am cunoscut noi obiceiuri și m-am distrat de minune cu familia.

Ramona Ozon, IX C

Prof. Mădălina Bondoc

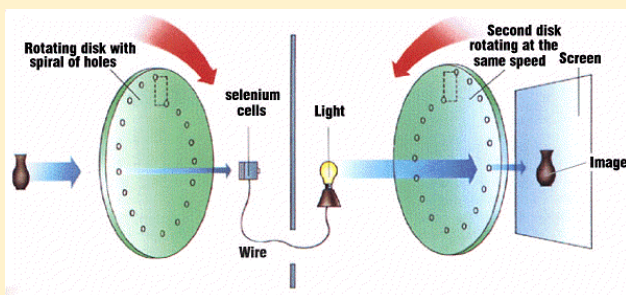
DE LA CULTURĂ LA CIVILIZAȚIE

DE LA CULTURĂ LA CIVILIZAȚIE

EVOLUȚIA TELEVIZORULUI

Televizorul s-a dovedit a fi o tehnologie cu o putere formidabilă asupra existenței omului, care nu-l mai scapă din ochi.

Televizorul mecanic

Cercetătorul german Paul Gottlieb Nipkow [1] a creat primul aparat numit „televizor electromecanic” - în 1884, el a cerut un brevet pentru un «telescop electric» (un disc, prevăzut pe margine cu găuri dispuse într-o spirală centripetă, analizează în timpul unei mișcări de rotație

Primele imagini în mișcare

Scoțianul John Logie Baird [2] este cel care a revoluționat televizorul și implicit a creat pista principală pentru apariția televiziunii. El a afișat pentru prima oară imagini în mișcare la Londra, în 1926.

Televiziunea s-a născut în momentul în care Baird a reușit să trimită un semnal TV la distanța de 705 km prin linia telefonică dintre Londra și Glasgow. De aici a fost un singur pas până la înființarea Baird Television Development

Americanii au început să fabrice și ei modele de televizoare în 1928, francezii în 1929 și rușii în 1934.

1946

Pe la începutul anilor 1940, în Statele Unite funcționau 23 de posturi de televiziune. Cel de-al doilea război mondial a stopat dezvoltarea acestei industrii, însă după ridicarea restricțiilor impuse în timpul războiului în anul 1946

1950 – 1960

În anii '50 au apărut primele show-uri TV ca I Love Lucy sau Today Show. Televizoarele alb-negru au împânzit deja lumea, dar încet-încet și-au făcut apariția și televizoarele color, mult mai scumpe. În 1951 a fost lansat pe piață și

Tot în această perioadă [3] au fost fabricate și telecomenzile, care însă erau prevăzute cu cablu de legătură și aveau prețuri piperate [4].

În 1956 a apărut prima telecomandă fără fir. Oamenii asistau la maturizarea televizorului.

1960 – 1980

Între 1960 și 1980, televizorul devenise deja o obișnuință în casele oamenilor și tot mai multe țări se bucurau și de canale de televiziune.

1997

Între timp, în '97, a apărut prima Plasmă TV, realizată de cei de la Pioneer, un pas important într-o eră în care TV-ul nu mai reprezenta doar o necesitate, ci o modă.

2000

În anii 2000, televizoarele sunt alese după design și după multitudinea de caracteristici care mai de care mai sofisticate. Ecrane mari, cu diagonale până la 108 cm, cu rezoluții incredibile care te fac parcă să trăiești live experiența vizuală prin LCD-uri și HDTV-

Bibliografie

1. http://en.wikipedia.org/wiki/Paul_Gottlieb_Nipkow
2. http://en.wikipedia.org/wiki/John_Logie_Baird
3. http://en.wikipedia.org/wiki/Remote_control
4. http://inventors.about.com/od/rstartinventions/a/remote_control.htm
5. <http://www.tvhistory.tv/Remote%20Controls.htm>

Eduard Militaru, X B

Marius Șerban, X B

Profesori coordonatori:

Prof. ing. Mirela Lie

Prof. ing. Adriana Trifu

De la scrierea cuneiformă la blu ray

Alina Mira
Bogdan Simion

De la începuturile omenirii nu a existat un segment de activitate care să nu implice în mod implicit sau explicit concepte de date, informație, cunoștințe. Omul este o ființă socială, ceea ce a condus la apariția comunicării.

Pe măsură ce au evoluat, oamenii au fost permanent preocupați de găsirea de modalități de a-și transmite de la o generație la alta sau între ei informațiile, sau de a-și păstra amintirile.

Scrierea, cifrele, suportul pentru scriere și uneltele de scris - toate produse ale minții omenești - continuă să ocupe un loc important în toate domeniile de activitate și în toate manifestările culturale și științifice.

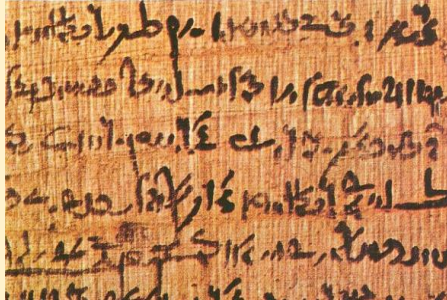

Scrierea cuneiformă este printre primele forme de expresie prin scriere din lume. Scrierea cuneiformă, folosită prin anul 3100 î.d.Hr., era constituită din semne de forma unor cuie și se practica de obicei stând în picioare, cu tăblița în mâna stângă. Instrumentul de scriere era o bucată de trestie sau un lemn rotund ascuțit, iar scrierea se citea de la stânga la dreapta.

Scrierea hieroglifă egipteană a fost descifrată abia în anul 1822 de către Champollion. Această scriere era constituită dintr-un complex de semne format din păsări, animale, flori etc., ce erau așternute pe papirus de către scribi aflați în poziție șezând, cu picioarele încrucișate și cu tăblița sprijinită pe genunchi. Scrierea hieratică egipteană se realiza de la dreapta spre stânga. Instrumentul de scriere era o

bucată de trestie sau un lemn rotund ascuțit, iar scrierea se citea de la stânga la dreapta.

Papirusul este un material asemănător cu hârtia, produs din planta *Cyperus papyrus*, pe care se scria în antichitate, în special în Egipt. Scrierea hieratică egipteană se realiza de la dreapta spre stânga. Instrumentul de scriere era o bucată de trestie sau un lemn rotund ascuțit, iar scrierea se citea de la stânga la dreapta.

Pergamentul este o piele de animal prelucrată special pentru a se putea scrie pe ea. A fost folosită odinioară, în loc de hârtie.

În anul 2000, în sudul Antalyei, autoritățile turce au confiscat de la contrabadiști o Biblie scrisă pe pergament, cu o vechime de 1500 ani, care avea 52 de pagini.

Locul de naștere a hârtiei este în China Antică. Tai Lun, funcționar la curte a avut ideea producerii unui nou material, pentru producerea căruia să se folosească scoarța de copac, resturi de cârpe și plase vechi pescărești. Vechea scriere chineză este o scriere ideografică ce s-a păstrat până în zilele noastre. Direcția de scriere pe același rând era de sus în jos, iar rândurile se succedau de la dreapta la stânga.

Ideografia în zilele noastre este reprezentată de semnele de circulație, chimie, astronomie etc.

Alfabetul este urmarea firească a unei îndelungate evoluții, cel fenician având meritul de a fi dat naștere tuturor scrierilor alfabetice în general.

La 6 ianuarie 1714, inginerul englez Henry Mill a brevetat pentru prima oară o mașinărie care putea să imprime literele una după alta - mașina de scris.

Imprimanta face parte din categoria perifericelor de ieșire, aceasta fiind utilizată pentru transpunerea informației din calculator pe hârtie. Prima imprimanta laser, numita EARS, a fost dezvoltată la Xerox Palo Alto Research Center începând cu 1969 și finalizată în noiembrie, 1971.

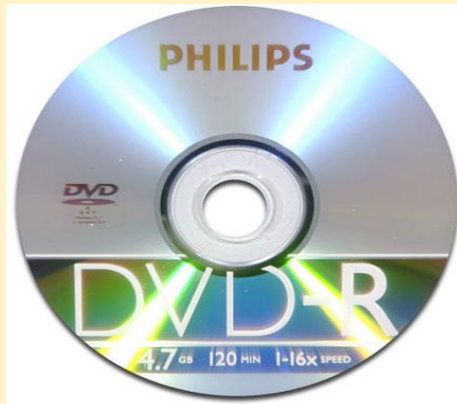

Discurile dure au fost introduse pentru prima oară ca unități de stocare a datelor în 1956, pentru calculatoarele IBM. Erau grele și aveau dimensiuni mari, cât o roată de motoretă sau chiar mai mari.

Unitățile optice de stocare a informațiilor:

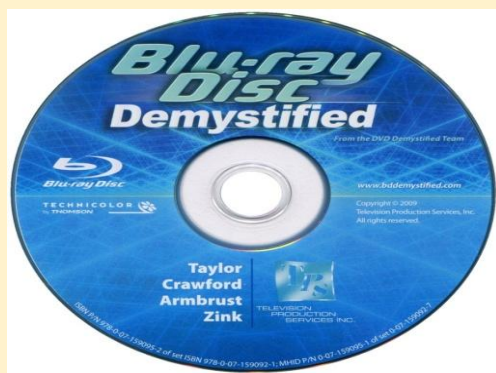
Un Compact Disc este un disc optic folosit pentru stocarea informației digitale. Inițial a fost creat pentru stocarea datelor în format audio, însă mai târziu a permis și păstrarea altor tipuri de date.

În 1997, o nouă tehnologie a apărut și a adus sunetele și imaginile video digitale în casele oamenilor din toată lumea. Aceasta se numea DVD, și a produs o adevărată revoluție în industria filmului. Scopurile principale ale unui DVD sunt de stocare fișiere video și date. DVD-urile au aceleași dimensiuni ca și compact discurile, dar sunt capabile să stocheze aproape de 7 ori mai multă informație.

Numele de Blu-ray este o combinație a cuvântului din limba engleză „blue” (albastru) de la culoarea laserului folosit și cuvântul „ray” (rază) de la raza optică. Litera „e” a fost scoasă intenționat deoarece, conform fabricanților, în viața de zi cu zi este des folosită și nu poate fi marcă înregistrată.

Numele de Blu-ray Disc se referă la culoarea albastră a laserului folosit pentru citirea datelor de pe disc, ceea ce permite o capacitate de stocare de 6 ori mai mare în comparație cu un DVD. A fost proiectat pentru a înlocui formatul DVD. Are aceeași formă și mărime ca un CD și un DVD. Un disc Blu-ray cu un singur strat, poate înmagazina până la 27 GB de date - ceea ce reprezintă mai mult de două ore de imagine video de o calitate superioară sau aproximativ 13 ore de imagini video standard.

**Profesori coordonatori: Adrian Marica, Marcela Marica,
Nina Oltean**

CURIOZITĂȚI REFERITOARE LA OCHIUL UMAN

- Globul ocular cântărește puțin sub 30 de grame și are un diametru de aproximativ doi centimetri. Doar o șesime din suprafața sa totală se vede.
- Ochii pot distinge aproape 10 milioane de nuanțe.
- Corneea este singurul țesut din corpul tău care nu conține vase de sânge. Ea este hrănită cu ajutorul lacrimilor, care au și rol antibacterian.
- Când strănuți nu poți ține ochii deschiși.
- Clipim instinctiv la auzul unui zgomot puternic.
- Clipim o dată sau de două ori la fiecare zece secunde.
- Ochiul este al doilea cel mai complex organ după creier.
- 80% din informațiile pe care le primim în viață vin prin intermediul ochilor.
- Ochii sunt capabili să pună în mișcare, instantaneu, sute de mușchi și organe ale corpului.
- Mușchii oculari sunt cei mai activi mușchi din corp.
- Clipim de aproximativ 10.000 de ori pe zi.
- Pupilele se dilată când este întuneric, pentru a lăsa să treacă lumina cât mai multă, dar și în funcție de emoții. Excitația sexuală, teama, bucuria intensă dilată pupilele.
- Cititul la lumina slabă nu-ți afectează vederea.
- Citim mai ușor de pe foaie și mai greu de pe ecranul calculatorului.
- Bărbații au o vedere mai bună decât femeile.
- Cel mai frecvent accident produs de cosmetice este rănirea ochiului cu peria de la mascara.
- De ce îți curge nasul când plângi? Lacrimile sunt prea multe pentru a se scurge normal și îți ajung în nas.
- De ce apar lacrimile după ce caști? Căscatul „apasă” pe sacul lacrimal, unde se strâng lacrimile, iar acestea sunt împise prin ductul lacrimal înapoi la ochi.

Iulia Vintilă, X D
Prof. Mihaela Enea

VIATA PRIN OCHII ADOLESCENȚILOR

Work-life balance / Echilibru între carieră și viața personală

❖ "In my opinion it is very important to maintain a balance in all things in life, but this is especially true for the work-life balance. I believe a work-life balance is one of the best achievements a person can reach and requires a lot of patience and responsibility." - **Marius Mircioiu, 11F**

❖ "În opinia mea, este foarte important să menținem un echilibru în tot ceea ce facem în viață, dar asta este valabil mai ales pentru echilibrul între carieră și viața personală. Eu cred că echilibrul între carieră și viața personală este unul dintre cele mai bune lucruri pe care îl poate face un om, un lucru care necesită multă răbdare și responsabilitate." - **Marius Mircioiu, 11F**

❖ "From my point of view, a balance between work and personal life is very important and necessary. For this, we need to have a schedule, organize our time well enough to use it efficiently and make time for every important event in our lives, like a project for work, a birthday party, a wedding, a funeral, or the children's activities." - **Alexandra Spânu, 11F**

❖ "Din punctul meu de vedere, echilibrul între carieră și viața personală este important și necesar. Pentru a face acest lucru posibil, este nevoie să avem un program, să ne organizăm timpul suficient de bine pentru a-l folosi eficient și să ne facem timp pentru fiecare eveniment important din viața noastră, cum ar fi un proiect pentru muncă, o aniversare, o nuntă, o înmormântare sau activitățile copiilor." - **Alexandra Spânu, 11F**

❖ "Having fun with your friends or relaxing will make you feel better, but don't exaggerate since having too much fun can make you neglect your work and by doing so you can say bye-bye to money and then to fun itself." - **Robert Ionescu, 11F**

❖ "Când te distrezi cu prietenii sau te relaxezi, te simți bine, dar nu exagera pentru că prea multă distracție te poate face să-ți neglijezi munca și, făcând asta, poți spune la revedere banilor și apoi distracției în sine." - **Robert Ionescu, 11F**

❖ "Family is a very important part of our everyday life because it is the place where you are accepted for what you are and it teaches us the values of love, affection, care and self-confidence and they know what's best for us to be successful in life." - **Daniel Roșcăneanu, 11F**

❖ "Familia este o parte importantă a vieții noastre de zi cu zi, deoarece familia te acceptă așa cum ești și te învață valorile dragostei, afecțiunii, grijii și încrederii

de sine și tot ea este cea care știe ce este mai bine pentru noi ca să reușim în viață." - **Daniel Roșcăneanu, 11F**

🌸 "Too much work can affect your life, causing health problems and stress. To solve this, you should leave work at work, don't bring it home..." **Cătălin Nuță, 11F**

🌸 "Prea multă muncă îți poate afecta viața, cauzând probleme de sănătate și stres. Pentru a rezolva această problemă, trebuie să lași munca la serviciu, nu o aduce acasă" - **Cătălin Nuță, 11F**

🌸 "I say that we must find a balance between work and life to make sure our health, family and friends don't get affected by our decisions." **Cristian Cerbu, 11F**

🌸 "Cred că trebuie să găsim un echilibru între carieră și viața personală pentru a ne asigura că sănătatea noastră, familia și prietenii nu sunt afectați de deciziile noastre." - **Cristian Cerbu, 11F**

🌸 "One of the main challenges people face when they get a job is maintaining a work-life balance. This has become a bigger problem nowadays with the economic crisis, because people are afraid of losing their jobs so they work extra hours. First of all, in order to achieve and maintain a work-life balance, you should build a schedule. When you plan your week, make sure you schedule some time with your family and friends and, also, leave some time for activities you like. Second of all, you should rethink your errands. Write down all of your time-consuming household errands and try to figure out a way to solve them faster. For example, you can pay your bills or order your groceries online. Or, if you can afford it, hire somebody to do the housework. Most importantly, remember that it takes time to achieve a work-life balance, but in the end, it's worth the effort." - **Mohamed Bankousli, 11F**

🌸 Una dintre marile provocări pe care le întâmpină oamenii atunci când se angajează este aceea de a menține un echilibru între carieră și viața personală. Această problemă a căpătat o amploare mai mare în zilele noastre în contextul crizei economice deoarece oamenii se tem să nu își piardă slujba și, drept urmare, lucrează peste program.

În primul rând, pentru a obține și menține un echilibru între carieră și viața personală, trebuie să îți faci un program. Când îți planifici activitățile dintr-o săptămână, asigură-te că incluzi în program și activități cu familia și prietenii și acordă-ți timp pentru activități care îți fac plăcere.

În al doilea rând, este necesar să îți reorganizezi responsabilitățile casnice, să găsești o modalitate de a le rezolva mai repede. De exemplu, îți poți plăti facturile

și poți face cumpărăturile online. Sau, dacă ai posibilitățile financiare, poți angaja pe cineva pentru treburile casnice.

Dar, mai ales, nu uita că, deși este nevoie de timp pentru a obține un echilibru între carieră și viața personală, în final merită efortul. - **Mohamed Bankousli, 11F**

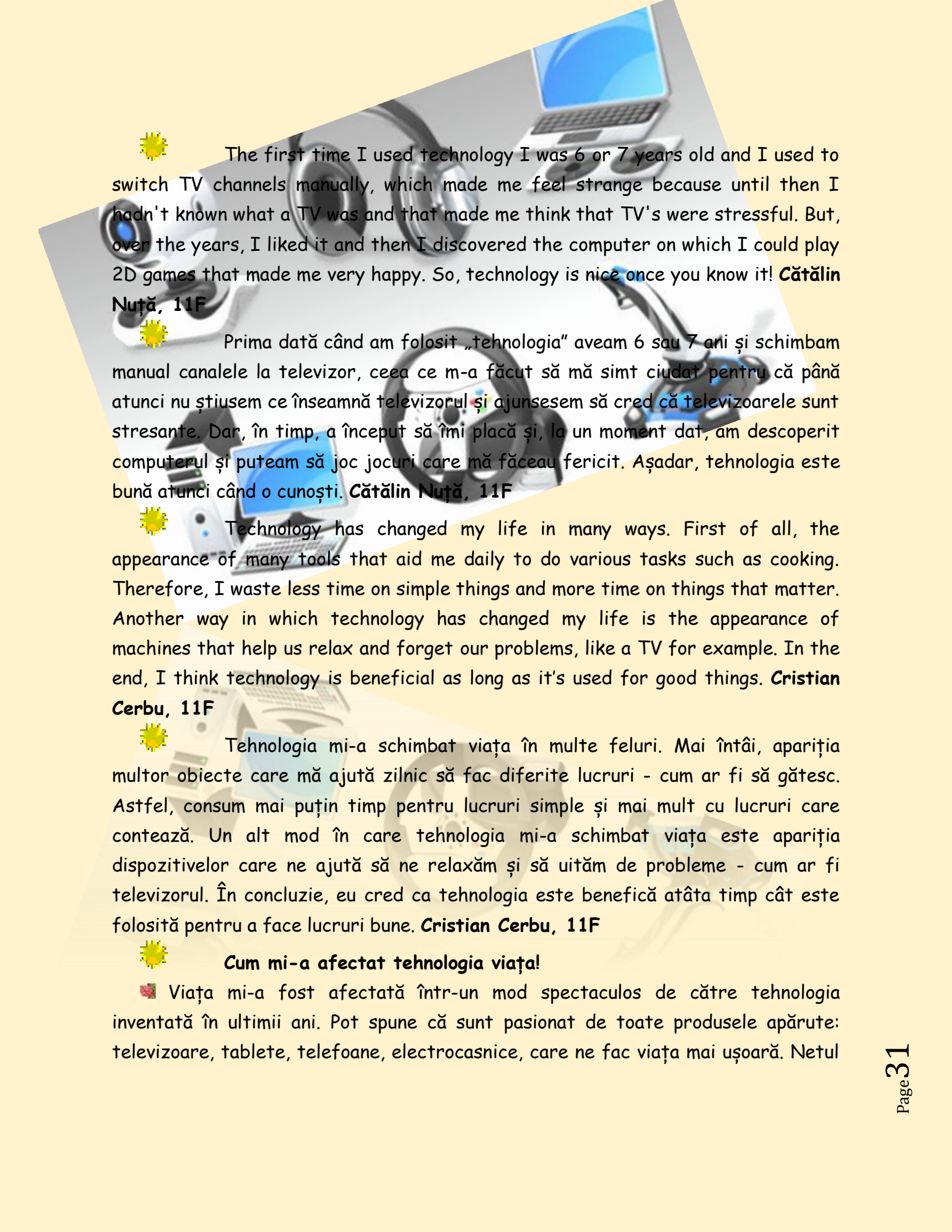
☀️ **How technology changed my life / Cum mi-a schimbat tehnologia viața!**

☀️ Technology has made a big change in people's life. Nowadays, we can talk to people from other countries and keep in touch with the news in real time. It is much easier to pay your bills and send e-mails while at home, instead of going outside and do that. But it's unhealthy because staying in front of the computer too long will cause eye problems and back pain. **Daniel Roșcăneanu-11F**

☀️ Tehnologia a adus schimbări majore în viața oamenilor. În prezent, putem să vorbim cu oameni din alte țări și să fim la curent cu noutățile în timp real. Este mult mai ușor să plătești facturile și să trimiți mesaje în timp ce stai acasă, în loc să ieși din casă pentru asta. Dar este nesănătos, pentru că statul în fața calculatorului prea mult timp poate cauza probleme de vedere sau dureri de spate. **Daniel Roșcăneanu, 11F**

☀️ Technology has advanced a lot and in my opinion this has more positive than negative effects in our lives. On the one hand, technology is clearly improving the human existence, helping us get better results in a short period of time. On the other hand, this improvement makes us less active people because we get used to machines doing our jobs and this, in time, will make the machines smarter and the people stupid. In conclusion, any kind of technology is good only if you know how to use it and when to stop so you can avoid an obsession. **Alexandra Spânu, 11F**

☀️ Tehnologia a avansat mult și, după părerea mea, acest lucru are mai multe efecte pozitive decât negative în viața noastră. Pe de o parte, tehnologia îmbunătățește în mod evident viața omului, ajutându-ne să obținem rezultate mai bune într-un timp mai scurt. Pe de altă parte, această evoluție ne face mai puțin activi, pentru că ne obișnuim ca mașinăriile să facă treabă în locul nostru și asta, în timp, va face mașinile mai deștepte și oamenii mai proști. În concluzie, orice tip de tehnologie este bun dacă știi cum să o folosești și când să te oprești astfel încât să eviți o obsesie. **Alexandra Spânu, 11F**

☀️ The first time I used technology I was 6 or 7 years old and I used to switch TV channels manually, which made me feel strange because until then I hadn't known what a TV was and that made me think that TV's were stressful. But, over the years, I liked it and then I discovered the computer on which I could play 2D games that made me very happy. So, technology is nice once you know it! **Cătălin Nuță, 11F**

☀️ Prima dată când am folosit „tehnologia” aveam 6 sau 7 ani și schimbam manual canalele la televizor, ceea ce m-a făcut să mă simt ciudat pentru că până atunci nu știuseseam ce înseamnă televizorul și ajunseseam să cred că televizoarele sunt stresante. Dar, în timp, a început să îmi placă și, la un moment dat, am descoperit computerul și puteam să joc jocuri care mă făceau fericit. Așadar, tehnologia este bună atunci când o cunoști. **Cătălin Nuță, 11F**

☀️ Technology has changed my life in many ways. First of all, the appearance of many tools that aid me daily to do various tasks such as cooking. Therefore, I waste less time on simple things and more time on things that matter. Another way in which technology has changed my life is the appearance of machines that help us relax and forget our problems, like a TV for example. In the end, I think technology is beneficial as long as it's used for good things. **Cristian Cerbu, 11F**

☀️ Tehnologia mi-a schimbat viața în multe feluri. Mai întâi, apariția multor obiecte care mă ajută zilnic să fac diferite lucruri - cum ar fi să gătesc. Astfel, consum mai puțin timp pentru lucruri simple și mai mult cu lucruri care contează. Un alt mod în care tehnologia mi-a schimbat viața este apariția dispozitivelor care ne ajută să ne relaxăm și să uităm de probleme - cum ar fi televizorul. În concluzie, eu cred ca tehnologia este benefică atâta timp cât este folosită pentru a face lucruri bune. **Cristian Cerbu, 11F**

☀️ **Cum mi-a afectat tehnologia viața!**

📺 Viața mi-a fost afectată într-un mod spectaculos de către tehnologia inventată în ultimii ani. Pot spune că sunt pasionat de toate produsele apărute: televizoare, tablete, telefoane, electrocasnice, care ne fac viața mai ușoară. Netul

de mare viteză ne ajută să găsim orice informație într-un timp foarte scurt, dar ne face și să pierdem plăcerea de a ieși afară și a ne plimba. **Andrei Iulian Ciocan, 12C**

■ În opinia mea, tehnologia a evoluat destul de mult iar adolescenții își petrec tot mai mult timpul liber în fața calculatoarelor și telefoanelor. Ei au uitat să își trăiască viața reală și au înlocuit-o cu cea virtuală. Înainte, copiii se distrau mai mult în parcuri iar lumea era mai sănătoasă datorită mișcării și activității fizice. - **Ruben Lăutaru, 12C**

■ Tehnologia avansează pe zi ce trece, iar pentru noi este un lucru benefic, deoarece ne face viața mai ușoară și ne ajută să ne dezvoltăm și noi în același timp. Fără tehnologia din domeniul medical, oamenii ar muri mai repede iar fără tehnologia din casele noastre, am trăi și acum așa cum trăiau oamenii în evul mediu. - **Leonard Panciu, 12C**

■ Mie, tehnologia mi-a afectat viața în rău, pentru că, ușor-ușor, ea devine ca un drog. Nu atât de puternic ca alte droguri, dar nu se știe cât de periculoasă va fi în viitor. Din cauza internetului, telefoanelor mobile și a calculatoarelor, noi, ca persoane, nu ne mai putem odihni corespunzător, apărând probleme cu vederea sau dureri de cap și amețeli. În plus, putem intra în diferite jocuri, anturaje virtuale, care ne pot inspira numai la prostii, care le pot face rău celor din jurul nostru. -

Răzvan Popescu, 12C

■ Tehnologia a afectat viața tuturor, nu numai a mea, dar fiecare face ce vrea cu viața lui și, dacă cineva alege să trăiască într-o lume dependentă de telefoane și computere, să o facă. Eu, una, am realizat că, cu cât pierd mai mult timp vorbind la telefon sau stând pe facebook, viața trece pe lângă mine și ... dacă nu o trăiesc acum, atunci când? - **Adina Tucan, 12C**

■ Tehnologia mi-a afectat destul de mult viața. Ea va evolua mereu și noi vom fi din ce în ce mai dependenți de ea. Mi-a afectat foarte mult și bugetul, deoarece tehnologia foarte avansată din zilele noastre este foarte scumpă. Copiii sunt și ei afectați deoarece sunt familiarizați cu un smartphone sau un laptop de ultimă generație dar au uitat de jocurile copilăriei, de ieșitul pe afară și de plimbările prin parc. - **Alexandru Radu, 12C**

■ În zilele noastre, viața ne este invadată de telefoane, tablete, computere, programe, sisteme de operare și de comunicare. Generația noastră, a elevilor aflați în pragul terminării liceului, a fost mai puțin afectată decât generațiile mai mici.

Pentru noi era mai distractiv, și încă este, să ieșim și să petrecem timpul liber cu prietenii afară, iar toate dispozitivele inteligente pe care le avem la dispoziție ne ajută să păstrăm legătura cu prietenii cu care nu ne putem vedea prea des, în timp ce copii sunt dependenți de jocuri pe calculator sau telefon. - **Gianina Bănică, 12C**

🌸 În legătură cu tehnologia din zilele noastre, părerile sunt împărțite. De cele mai multe ori, majoritatea oamenilor vorbesc despre părțile negative ale ei, fără să-și dea seama că și ei au nevoie de ea zi de zi. Este uimitor cât de repede avansează, făcându-ne viața mai ușoară. Singurul dezavantaj pe care îl pot vedea este poluarea și deteriorarea mediului. - **Ștefan Ciornohac, 12C**

🌸 Tehnologia ne afectează viața în mod cert, întrebarea este: "Cum?" Fizic vorbind, ea ne afectează viața într-un mod bun: ne ajută, ne susține și ne relaxează. Psihologic vorbind, are și părți rele pentru că ne poluează viața și ne otrăvește ecosistemul, ne strică gândirea și ne face agresivi și vulgari. În concluzie, trebuie să lăsăm din când în când la o parte tehnologia și să ieșim din casă, să cunoaștem oameni noi și să ne împrietenim. - **Andrei Kindriș, 9A**

🌸 Tehnologia îți schimbă viața și te ajută în multe situații și activități. - **Angelica Gheorghe, 9A**

🌸 Îmi dau seama că tehnologia te ajută să faci lucrurile mult mai ușor, fără efort prea mare; ea oferă posibilitatea de a-ți petrece timpul într-un mod foarte plăcut și distractiv și este o modalitate de a face lumea și viața de zi cu zi mai bune. - **Manuela Alexandru, 9A**

🌸 În ziua de astăzi, mai ales adolescenții nu pot trăi fără tehnologie. Pentru generația noastră, tehnologia este un plus, ajutându-ne în orice situație - școală, cultură generală, jocuri, comunicare, dar și persoanele mai în vârstă profită de beneficiile ei, mai ales ale internetului. - **Alexandra Mușat, 9A**

🌸 Tehnologia este un univers în care totul este posibil. Ea mi-a schimbat viața într-un mod bun deoarece totul este mult mai simplu, poți afla orice informație de pe Internet, să îți faci prieteni noi pe site-urile de socializare și altele. În momentul acesta, dacă ar dispărea toată tehnologia și ar trebui să ne întoarcem la televizor alb-negru și trimis scrisori, m-aș adapta foarte greu. - **Andreea Păun, 9A**

ARGUMENTEZ, DECI GÂNDESC!

Filmele S.F. - ecranizări moderne ale basmelor?!

În perioada 1-20 noiembrie 2013, s-a desfășurat concursul "Argumentez, deci gândesc!", organizat de profesorii catedrei de limba și literatura română din cadrul Colegiului Tehnic de Poștă și Telecomunicații "Gh. Airinei".

Concursul a fost destinat elevilor din liceu, pasionați de filmele S.F. Elevii au făcut referire în lucrările lor la unul (sau mai multe) dintre următoarele filme: "Războiul stelelor" - "Star Wars", "Avatar" - "Avatar", "Răzbunătorii" - "The Avengers" și la un basn, la alegere.

Locul I a fost obținut de eleva Raluca Nișulescu, din clasa a X-a E, cu eseu "Filmul este basmul expus într-o succesiune de imagini" Robert Silverberg, pe care îl vom reda în continuare:

În opinia mea, filmele S.F sunt ecranizarea modernă și stilizată a basmelor. Atât filmele, cât și basmele pornesc de la realitatea pe care o deformează ulterior pentru a transmite mesaje cititorului și pentru nevoia de expunere a viselor fără granițe. Consider

că omul tinde să viseze prin fantastic, să își exprime temerile și să devină sincer, își acceptă slăbiciunile și le transformă în operele sale în reprezentări ale răului, factor care, în psihologie, este un remediu pentru învingerea temerilor. (ex. Dacă îți este frică de o persoană, pentru a "ucide" senzația de teamă și-o închipui în situații amuzante), dar sugestia lui Matei Călinescu, "realitatea nu este neapărat contrazisă", evidențiază perspectiva pesimistă a oamenilor. Astfel, pornind de la ipoteza lui Tzvetan Todorov ("Fantasticul durează cât ține ezitarea.") văd prin fantastic revolta omului care, deși știe că totul este efemer, nu acceptă și dezvoltă basmul ca o proiecție a vieții în care tu poți modifica anumite lucruri. "Avatar" este un film S.F. scris și regizat de regizorul american James Cameron cu numeroase nominalizări, film a cărui acțiune se petrece în anul 2154 pe planeta Pandora. (Pandora este o planetă descoperită care străbate toate cele 12 semne zodiacale,

fiind considerată motiv literar, care face trimitere la cutia Pandorei, motiv literar ce definește opoziția bine-rău, viață-moarte, iubire-ură). Numele "avatar" reprezintă metamorfozarea divinității și, totodată, reîncarnarea succesivă a sufletului într-o ființă sau un obiect (Metempsihoză - descompunerea conștiinței, lupta prin care trebuie să treci pentru a câștiga o nouă viață și capacitatea sufletului de a rămâne nemuritor).

La fel ca în basm, filmul "Avatar" pornește de la o situație reală. Jake Sully, un fost pușcaș marin, invalid care încearcă să se resemneze cu faptul că nu va mai putea merge niciodată este recrutat de către o corporație care decide să îl înlocuiască cu fratele său geamăn și să îl trimită pe o altă planetă, Pandora, o lună dintr-un alt univers (lună, simbol

cultivat de creatori, susține trăirea artistică și întreține feeria naturii, în religie sugerează viața care se repetă ritmic). El are misiunea de a se integra și a deveni un Na'vi (ființe strâns legate de Comuniunea om-natură (armonia desăvârșită dintre suflet și codru) pentru a ajuta la comunicarea om-extraterestru. Comunicarea are ca scop convingerea triburilor de a abandona zona în care se găsea, unobutanium un metal (simbol al rogorarii excesive, valoare sacră ce confirmă embrionologia tradițională, dar și metal profan ce nu trebuie pus în relație cu oamenii).

Temele principale ale filmului sunt lupta dintre bine și rău, formarea eroului și iubirea. Personajul principal îndeplinește și rolul de narator subiectiv, care povestește evenimentele din perspectiva actorială ("Ei nu mă voiau pe mine, un veteran paralizat și pensionat pe caz de boală, îl voiau pe fratele meu... Omul de știință care și-a irosit trei ani din viață pregătindu-se pentru asta".).

Opera lui Cameron respectă stereotipiile basmului cult, acesta preia schema basmului tradițional (tipologia personajelor, tematica și semnificația). La nivel compozițional, în operă se regăsesc atât elipse (nu este redată toată scena în care Jake este pregătit de către Neytiri), cât și pauze descriptive realizate de către naratorul-personaj (el povestește în jurnalul digital experiența dobândită în fiecare zi pe Pandora).

Basmul este o categorie estetică a fantasticului. Personajele au însușiri supranaturale, numele lor sugerează perfecțiunea morală și fizică. Aici îi avem pe Na'vi care sunt umanoizi de o înălțime foarte mare, aproape indestructibili și de culoare albastru (albastrul este drumul infinitului, unde realul se

transformă în imaginar, eternitatea, drumul fără obstacole); animalele cu puteri ciudate și constituție foarte rezistentă (în film îndeplinesc rolul de personaje ajutătoare) ele sunt asemănătoare cu balaurii (nemurirea [legenda lui Siegfried]).

Filmul Avatar este bogat în motive literare. Sufletele din Hometree erau de forma unor fulgi, ce sugerează feeria și frumusețea naturii, dar denotă și lumina ce inundă un suflet îndurerat, cât și apartenența la divin a culorii.

Motivul calului - simbol al inconștientului, călător al timpului profan și conducător al sufletului ce părăsește trupul spre ceruri.

Motivul pădurii-labirint - pierderea omului în locul intim și sacru potrivit teoriei "cosmosul a fost la început haos înainte de a se instaura ordinea", factor important în inițiere, "omul pierdut printre copacii morți de bătrânețe" [cf. Marcel Brion]; pădurea Hercinică, veșnic amestec al umanului cu vegetalul (granița viață-moarte), oamenii pedepsiți de sacralitate și transformați în plante. [cf. Robert Delaunay]. Prima "probă" la care Jake este supus, avatarul lui Jake este atacat de un thanator (animal feros al planetei) și se pierde de grupul care decide să îl abandoneze.

Motivul substituției - Jake își înlocuiește fratele mort (fratricid Cain și Abel, religie).

Dublul este unul dintre cele mai importante motive literare, și sugerează complexitatea realității, jocul secund, o oglindire, o replică și opoziția înger-demon.

Motivul transfigurării - eroul capătă o nouă înfățișare [Vladimir Propp]

Motivul călătoriei are ca scop descoperirea unui centru spiritual prin realizarea unui drum plin de încercări pregătitoare ale inițierii. Exprimă nevoia de schimbare a unui personaj și etapele pe care el le parcurge pentru a-și găsi liniștea interioară și fericirea. (Jake își părăsește lumea pentru o nouă viață, încercând să își îndeplinească visul, acela de a merge.)

Băștinașii se închină zeiței mamă, Eywa, care pentru Na'vi devine universul de cunoaștere a individului, care divinizează copacul sufletelor (loc sacru, "hometree"). Încercând a îl îndupleca cu ofrande, locul în care se concep minunile, locul unde sufletul își păstrează amintirile. "Frica de moarte te împinge să găsești ceva în ce va trebui să crezi, iar oamenilor le este mai ușor să creadă într-o divinitate decât în ei însăși." (Van Gennep - Formarea legendelor)

Motivul ritualului - Na'vi practică ritualuri și ceremonii arhaice. Când trupul uman al lui Jake moare, în semn de respect, Neytiri ține o rugăciune pentru iertarea sa.

Motivul întâlnirii (Jake și Neytiri au timp să se cunoască și să își unească destinele, dar ca în opera eminesciană ei își trăiesc iubirea depășind condiția umană - Făt Frumos din lacrimă).

Nunta reprezintă consacrarea binelui, ultima etapă din maturizare, în Avatar nu este actul în sine, dar este ideea de uniune.

Tipologia personajelor: erou pozitiv Jake (omul ce pleacă pe drumul vieții), și antagonistul, colonelul Miles Quaritch.

Structura narativă se aseamănă și aici cu basmul: Jake pleacă de acasă pentru a îndeplini o misiune și pentru a se maturiza: stabilește un angajament cu corporația; încalcă angajamentul când își dă seama că na'vii trebuie ajutați; este pus să facă față la încercări dificile; antagonistul este demascat și pedepsit; Jake termină purificarea și întâlnește iubirea.

De la apariția filmelor științifico-fantastice foarte multe opere literare, în special basmele, au fost ecranizate. Sunt una dintre persoanele care consideră că basmul este filmul modern, care, cu ajutorul fantasticului, urmărește prin evocarea unor apariții stranii, insolite, pline de mister, să tulbure sentimentul nostru de realitate (cf. Caillios Roger), arată dorința de schimbare a omului, pentru care

nevoile sunt nelimitate și într-o permanentă schimbare. Omul crede în eternitate (este o succesiune indefinită de existențe, oamenii fiind etern liberi) și are nevoie să obțină libertatea oferită de eternitate înainte de a o câștiga.

Prin urmare, basmele și filmele s.f. au aceeași schemă, asemănându-se izbitor și diferența dintre cele două este că sunt adaptate cititorilor, respectiv privitorilor, pentru a capta atenția!

Bibliografie

Marcel Brion - Artă Fantastică

Roger Caillois - Abordări ale Imaginarului

Roger Caillois - Despre conceptul de fantastic

Jean Chevalier, Alain Gheerbrant - Dictionar de simboluri, vol. I-III

Vladimir Propp - Morfologia basmului

Tzvetan Todorov - Introducerea în literatură fantastic

Romulus Vulcanescu - Morfologia Basmului

Fantastic-Romanesc (<http://www.scribd.com/doc/130540852/39610329->

Fantastic-Romanesc)

Filmul Avatar, James Cameron

Raluca Nișulescu, XE

Prof. Mara Manta

CURAJUL

În opinia mea, foarte multă lume percepe curajul într-un mod greșit. Curajul nu este absența fricii, curajul este atunci când, deși simți prezența fricii, îți iei inima în dinți și mergi împotriva ei.

Încă din antichitate, curajul a fost privit ca una dintre cele mai onorabile calități pe care le poate avea o persoană. Cu toții am auzit sau am citit legende sau balade în care se glorifică faptele curajoase ale eroilor.

Dar curajul este de mai multe feluri și se poate exprima și în alt mod decât fizic. Există curajul de a te exprima, curajul de a-ți argumenta ideile și, mai ales, curajul de a recunoaște atunci când ai greșit.

În concluzie, curajul este o calitate pe cât de frumoasă și înălțătoare, pe atât de rar de găsit în ziua de azi.

Mohamed Bankousli, 11F
Prof. Mădălina Bondoc

Importanța competiției

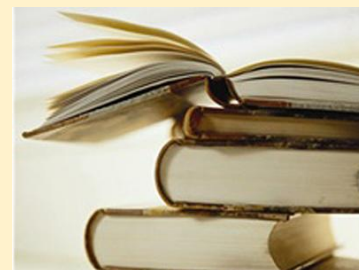
Lupul. Animal social, care vânează în haită, cooperează pentru a-și procura hrana. În aparență, lucrează cu o echipă bine pregătită și sincronizată, atât de eficace în a vâna prada încât, la suprafață, nu se poate observa adevărata dinamică a grupului: o dinamică bazată pe competiția între membri, o competiție feroce care desemnează unul singur pentru a fi lider al întregii haite.

Competiția este un instinct animal, un instinct de bază al tuturor ființelor de pe Pământ. Este instinctul care stă în spatele selecției naturale și care a promovat speciile actuale, care le-a ajutat să se adapteze la diversele medii de pe Pământ. Competiția are loc între membrii aceleiași specii, ca în exemplul lupului care luptă pentru a fi alfa sau al păsărilor care se întrec pentru a se reproduce, dar și între specii, pentru a supraviețui și a se adapta.

Acest instinct este prezent și în ființa umană: nu numai sub formă animală, ci și sub formă rațională. Ne întrecem pentru sport, pentru școală, pentru locuri de muncă, pentru a fi mai inteligenți, mai puternici, mai frumoși și mai bogați decât ceilalți. Este o parte esențială din viața noastră de zi cu zi pentru că este ceea ce ne dă motive de a fi productivi; însă, mulți dintre noi o ascund în adâncul subconștientului, neștiind că aceasta este chiar o unealtă foarte utilă ființei umane. În lumea de astăzi, este mult mai ușor ca cineva să se dea bătut, să renunțe la ambițiile sale doar pentru că este "prea greu". Mai mult, lumea este pătrunsă de un sentiment de anti-intelectualism, mai ales tinerii, care o convinge să lase competiția rațională, a inteligenței, pentru cea animală, a propriilor nevoi și dorințe ale termenului scurt. Acest sentiment este accentuat și răspândit și prin mijloacele care caracterizează epoca actuală: televiziunea, telefoanele mobile, computerele, și mai ales internetul, prin intermediul căruia este, într-adevăr, foarte simplu să studiem ceva, să cercetăm un subiect, însă este mult mai simplu să îl copiem pentru nevoile noastre educaționale și atât.

Competiția, însă, când lăsăm deoparte latura negativă, rămâne și devine chiar mai importantă pentru viața omului. Știind să folosim această unealtă pentru noi înșine, reușim să ne ridicăm deasupra maselor și să reușim să ne îndeplinim dorințele. Fără spiritul de competiție între noi, nu ar fi sportivi, nu ar fi oameni de știință, n-ar fi nimeni în cartea recordurilor. N-am avea ceea ce avem astăzi pentru că nimeni nu s-ar fi grăbit și căznit pentru a dezvolta tehnologiile pe care le folosim. Competiția între noi este ceea ce ne-a ridicat deasupra celorlalte animale și ne-a adus aici, în ziua de astăzi.

Mircea-Cristian Balomirean, 9 A seral
Prof. Rodica Ionaș

Starea actuală a sistemului de învățământ românesc

Educația este o condiție fundamentală pentru dezvoltarea și prosperitatea unei societăți, iar un sistem de învățământ are rolul de a stabili o serie de pași, dar și de reguli, în procesul de educare a indivizilor.

Din punctul meu de vedere, sistemul de învățământ românesc este ineficient. Acest lucru se datorează, în primul rând materiei inflexibile și metodelor utilizate de către profesori în educarea elevilor. Obiectivul ar trebui să fie dobândirea de noțiuni teoretice și practice, cu accent pe aplicabilitatea lor în domeniul respectiv, nu memorarea inconștientă a acestora. În plus, profesorii ar trebui să creeze o atmosferă plăcută, care să stimuleze elevii și să încurajeze participarea acestora la oră, nu să îi intimideze și să îi critice pentru greșelile produse. De asemenea, sistemul de notare ar trebui revizuit astfel încât să reflecte cât de bine și-a însușit elevul noțiunile acumulate în urma materiei predate pe întreg semestrul.

Un alt element dăunător pentru sistemul de învățământ românesc este lipsa de viziune și indiferența. Având în vedere lipsa de fonduri pentru învățământ, calitatea acestuia nu este comparabilă cu cea a celor occidentale, unde se folosește tehnologie modernă și se investește foarte mult în cercetare. Un factor care contribuie mult la scăderea calității este salariul profesorilor, aceștia ajungând să fie nemotivați, indiferenți sau chiar frustrați. În ceea ce privește lipsa de viziune, mulți lideri au implementat reforme irelevante care nu au permis sistemului să-și atingă potențialul, ci doar au dus la mici incrementări ale nivelului calității.

În concluzie, sistemul de învățământ românesc este defectuos, motiv pentru care are loc și fenomenul de "brain drain" (indivizii valoroși aleg să plece și să profeseze în alte țări mai dezvoltate, unde au mai multe oportunități). Îndreptarea acestuia se poate face printr-o serie de reforme, prin dezvoltarea unui mediu academic sănătos, având la bază norme și valori occidentale și prin schimbarea mentalității. Copierea unui sistem occidental nu ar trebuie să fie exclusă, prevenind astfel "reinventarea roții", iar în timp, îl putem adapta la nevoile societății noastre.

Alexandru Gabriel Gherguț, XII F
Prof. Georgiana Chițu

Victims Before Their Birth and Throughout Life: An Ever-Growing Issue of Society: Violence Against Women

Ever since we have evolved into rational beings, ever since we have elevated ourselves from mere animals to intelligent creatures, we have preserved one particular primal behavior: male dominance. Even though at first, in the early stages of the Stone Age, matriarchy represented our hunter-gatherer communities, we quickly replaced it with patriarchy. Men were stronger, more capable of leading and generally superior to their female counterparts. Gradually, women started being treated as property, objectified.

Having a daughter was seen unfavorably, especially for the first child of a couple; sons were more desirable, as they were more useful. When given birth to -- if they were not abandoned immediately after -- their thoughts and opinions would be dismissed throughout their lives, the latter decided for them against their will, as dictated by parents and people of higher status. They rarely had any education. Planned marriages were commonplace, with women as a commodity, a way to forge alliances and raise one's status.

With time, women slowly gained more and more basic rights: the right to own land, to vote, equal employment rights. Why, though, is our present reality in many ways still plagued by the issue of gender discrimination? In a globalizing society like ours, that claims to be progressive and modern, this mindset has survived and is still thriving. Why, regardless of the educational, financial and social strata of a woman, she is nevertheless a victim of sexism, harassment and physical violence?

A woman does not have the same job opportunities, and when she does, she is encouraged to act more like a man, because a man acts more like a leader. She must stay quiet when men make inappropriate advances towards her. She is taught from an early age to obey her parents, and later to obey her husband. She is seen as an object, as something to brag about like you would brag about an acquisition. In many parts of the world, she does not even have control over her own body, with birth control being off-limits to her. Sometimes, even her funeral rites are different and even worse; sometimes this all-encompassing violence against her is permitted by lax laws or sheer indifference.

I believe this is one of the most serious and most toxic issues of humanity, one that divides opinions and subjectivities in its controversy. Some people do not acknowledge it; some do, but they do not take any action against it. The few that do, groups of feminists around the world, are encouraged to quiet down and are barely taken seriously.

One of the steps necessary to solve this issue, the most important, in my opinion, is acknowledging that discrimination causes violence. If we educate ourselves and our children, we can one day eradicate this inequality of genders. Another solution is good legislation; appropriate definitions of violence against women and adequate punishment. As long as nations around the world see this as a problem, because indeed it is present everywhere, we can change the world.

Mircea-Cristian Balomirean, 9 A seral

Prof. Rodica Ionaș

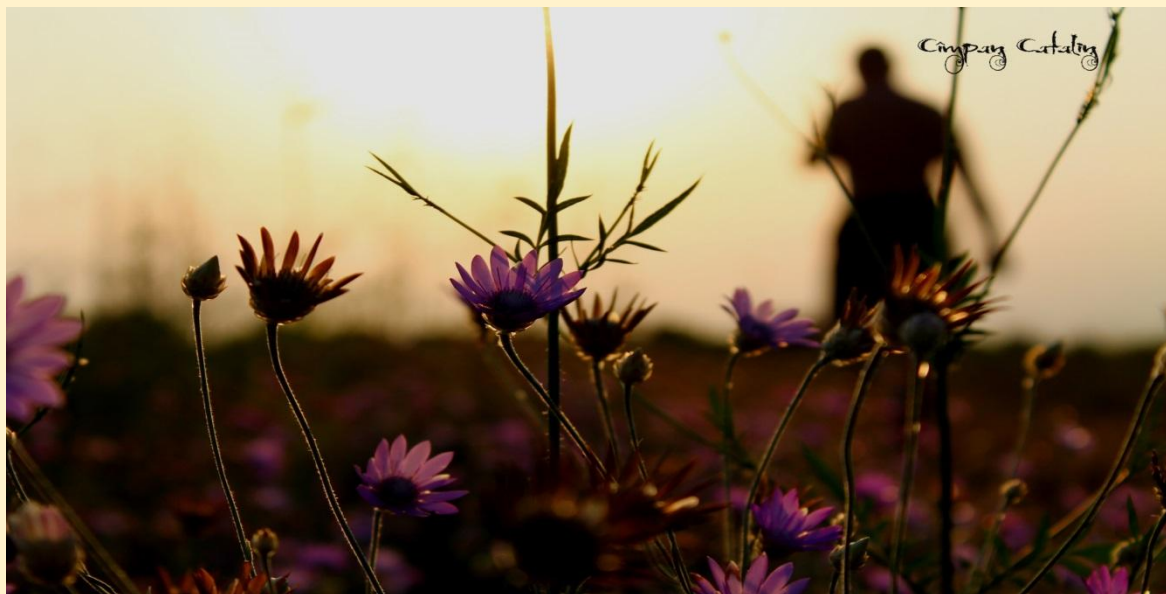

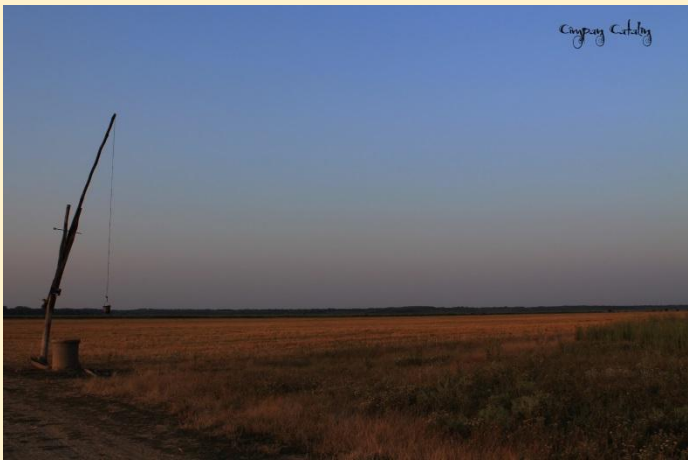

PASIUNILE NOASTRE

Suntem adolescenți, avem hobby-uri!
Iată câteva manifestări artistice care ne definesc!

🌸 Arta fotografică:

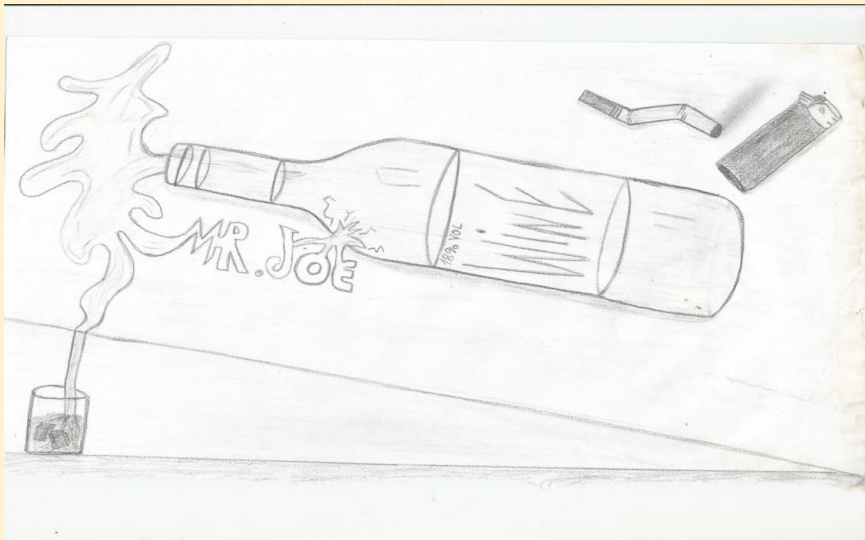

Desen, schiță, graffiti

Renato Bălan

CUPRINS

- ✓ Cronicile adolescentului.....pag. 2
 - Lector in fabulă / adolescența.....pag. 2
 - Oscar Wilde și Importnața de a fi onest.....pag. 4
- ✓ Atelier de creație.....pag. 7
- ✓ Timpul mitic românesc.....pag.12
 - Bucate de etnogastronomie românească.....pag.12
 - Paștele.....pag.15
- ✓ Jurnal de călătorie.....pag.17
- ✓ De la cultură la civilizație.....pag.20
 - Evoluția televizorului.....pag.20
 - De la scrierea cuneiformă la blue raypag.23
 - Curiozități referitoare la ochiul uman.....pag.27
- ✓ Viața prin ochii adolescenților.....pag.28
 - Argumentez, deci gândesc!.....pag.34
 - Curajul.....pag.39
 - Importanța competiției.....pag.40
 - Starea actuală a sistemului de învățământ românesc.....pag.41
 - Victims Before Their Birth and Throughout Life:
An Ever-Growing Issue of Society: Violence Against Women.....pag.42
 - PASIUNILE NOASTRE.....pag.44
 - Artă fotografică.....pag.44
 - Desen, schiță, graffiti.....pag.47

COLECTIV DE REDACȚIE COLECTIV DE REDACȚIE

Profesori coordonatori:

Prof. Mădălina Bondoc

Prof. Gabriela Ilie

Prof. Mara Manta

Tehnoredactare și corectură:

Prof. Mădălina Bondoc

Prof. Gabriela Ilie

Prof. Mara Manta

Prof. Rodica Ionaș

Prof. Mihaela Enea

Colaboratori:

Prof. Georgiana Chițu

Prof. Oana Munteanu

Prof. Adriana Trifu

Prof. Lie Mirela

Prof. Cătălin Radu

Prof. Marcela Marica

Prof. Adrian Marica

Elevi:

Alexandra Spânu

Mohamed Bankousli

Renato Bălan

Mircea-Cristian Balomirean

Ana Maria Andreian

Carmen Dorobanțu